

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter V

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter V", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter V*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 387. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl05val-shoot-idm139703307394240/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter V

gaen overlever hun Slaget. Men det er Oehls eget
Paafund, at Dyrene dræber hende; hos Ewald gør
Viggo det (»Rolf Krage«, III Akt).

Eia, I ærlige Danske »I frimodige Danske Mend, føl-
ger mit raad, oc afflegger eders Harnisk, kaster eders
Skiolde paa Ryggen, oc strider saa met bare Bryst . .
Binder Armbond om eders Hender, at i kunde diss
haardere sla til.« . . ».. alligeuel skal ieg offre min
døde Suoger ti Mend, som hand haffuer gifuet mig at
føre vdi mit Vaaben.« . . »Jeg dragis icke til minde,
at ieg haffuer været paa nogen Vaisted, som saadanne
Hug oc stort Mandfald er skeedt paa en tid. . . Thi
der ligger omkring mig met døde Kroppe, lige som it
høyt stort Bierg. Oc huor er nu den stortalende
Mand, som tilforn raabte paa mig saa hoffærdeligen,
lige som hand haffde tolf Mænds Styreke.

Hialte suarede: Endog, gode Biarcke, at ieg haffuer
icke mange, som giøre mig bistand, saa er ieg alligevel
icke langt fra haanden. . . Jeg haffuer icke saa meget
aff min Skiold, at ieg kand holde i Haanden for mige
(S. XXXVII--XXXVIII).

349 *Seer du ei Odin Gamle?* »Nu haffuer ieg stor lyst
at see Otthin, som haffuer ickun it Øye. Sig mig Rude
kiere Hustru, om du seer hannem nogen steds.

Rude suarede: Viltu haffue lycke at krige fremdelis,
da løfft dine Øyen op til Himmelen, oc gjør dit Of-
fer, til den som Macten og Seyer haffuer at volde.

Biarcke suarede: Kand ieg faae Frigis Hosbonde at
see, neppeligen skal hand komme skadesløs fra Leyre,
førde hand end en gang saa skinnende en Skiold, oc
rede end en gang saa huid en Hest . . Men efterdi
her er icke andet kaar paa færde, da lader oss legge
vind paa, saa lunge som wi leffue, oc Blodet er varmt
vdi oss, at wi kunde falde oc dø som ærlige Mend.
Jeg vil dø her ved min Herris Hoffuet, Du Hialte
leg dig ved hans Fodder, at naar de komme oc rand-
sage disse døde Lig, huer mand kand see, at wi
haffue trolige tient vor Konge oc Herre, oc icke op-
pobaaret hans Klæde oc Penninge forgeffuis. Det hin-

- drer ikke, at Raffne og Ørne fortære siden vore Les-
geme, naar vi ellers ds som oprigtige og frimodige
Krigsmænd, paa Valsteden hos vor Konge og Herre«
(S. XXXVIII).
- 350 *qvik levende.*
den Frække den Tapre.
- 351 Vøggurs Hævn skildres efter Saxo (S. XXXIX); i Sa-
gaen falder Hiartvar i Slaget (Kap. 52).
- 353 *han hørte til de Tolf Vøggurs fornemme Plads mel-*
lem Kæmperne stammer fra Ewald; i Sagaen fore-
kommer han Mændene at være »eländig arm, enfaldig
och af litet värde« (Kap. 42, S. 101).